

Neal YOUNGQUIST

Watch and Pray

Throughout the gospels, Jesus firmly commanded his disciples to watch and pray. As the Good Shepherd, concerned for the imminent dangers confronting his sheep, Jesus repeatedly emphasized the need to guard our souls through watchfulness and prayer.

The need to pray is obvious. But what does it mean to watch? In the original Greek text of Matthew 25:13; Mark 13:33,37; and Luke 21:36 the phrase “to watch” conveys the need to give strict attention to; be cautious and alert; be vigilant; be sleepless; be on guard for fear that through laziness and looseness some destructive calamity will suddenly overtake one’s life.¹

With this in mind, on what areas should we as Christians diligently focus? Three main areas deserve our attention: to watch against

¹[Ed. note: These verses use different words: γρηγορέω in Matt 25:13 and Mk 13:37; ἀγρυπνέω in Lk 21:36; βλέπω and ἀγρυπνέω in Mk 13:33.]

temptation, to be on guard against false teaching, and to prepare ourselves for Christ's return.

Watching Against Temptation

Jesus said, "Watch and pray so that you will not fall into temptation. The spirit is willing but the body is weak."² Often we think that temptation is solely external to ourselves. But to misdirect our full attention toward outward attractions leaves us vulnerable to the temptations lurking within our hearts. James wrote, "Each one is tempted when, by

his own evil desire, he is dragged away and enticed."³ We must accept the fact that impure desires lie in wait within our hearts looking for opportunities of expression in various forms. The importance of this cannot be underestimated since Satan, our accuser and tester, is well acquainted with these latent shortcomings, and cunningly seeks to exploit them for his advantage and our destruction.

Since the heart is deceitful beyond measure⁴ many of these enticements often take on a subtle form: the persuasive urge to add to our temporal possessions; the consummate desire to position ourselves in the best light; a cunningness to dominate or manipulate people to our advantage; a hidden craving to feed our over-inflated egos; veiled hatred fueled by unforgiveness buried deep within our souls. Sadly, we underestimate our ability to deceive ourselves. Falling under sin's seductive influence we become its slaves at the expense of the vitality and fruitfulness of our spiritual lives. For this very reason Solomon, gifted with great wisdom although well experienced in falling prey to his own vices, urges us to "guard our heart, for it is the wellspring of life."⁵

*Above all else, guard
your heart, for it is
the wellspring of life.
Prov 4:23*

²Matt 26:41.

³Jas 1:14.

⁴Jer 17:9.

⁵Prov 4:23.

Guarding our heart requires real courage to sincerely confront our inborn weaknesses. Such courage requires a consistent commitment to regular, humble self-examination through reading God's word and prayer. David's psalms exclaim the illuminating effect of God's inspired word—"the commands of Yahweh are radiant, giving light to the eyes"⁶ and "the unfolding of your words give light; it gives understanding to the simple."⁷ As the word of God shines on receptive hearts it opens one's understanding to the areas of life that are in need of transformation. Revelation of the heart's condition is further magnified through fervent prayer. David cried out to his Creator to search and know his heart, to test and know his thoughts, to reveal any offensive way, and finally to guide him on the everlasting way.⁸

Our travel on the road of righteousness, however, depends on the grace of God as well. The Apostle Paul, who encountered his own frustrations, recognized that personal resources were altogether insufficient to win the battle over the flesh. Victory is realized by reliance on Christ's redeeming work on the cross and the power of the Spirit of God in our lives.⁹ It is God's abundant grace that "teaches us to say 'No' to ungodliness and worldly passions and to live self-controlled, upright, and godly lives in this present age."¹⁰

Watching Against False Teaching

*My sheep hear my
voice, and I know
them and they
follow me
Jn 10:27*

The early church was constantly encountering false teaching. Various heresies, doctrines, myths, and "different gospels" were secretly entering the church and silently eroding the fundamental values and faith of the Body of Christ. Recognizing the dangers of following such pleasant-sounding but wayward teachings,

⁶Ps 19:8.

⁷Ps 119:130.

⁸Ps 139:23, 24.

⁹See Rom 6–8.

¹⁰Tit 2:12.

Paul, Peter, Jude, John, and other church leaders of the day issued strong warnings to guard against deceivers within their midst. Discerning the dangers as well, Jesus admonished his disciples to “Watch out that no one deceives you”¹¹ and “Be on guard against the yeast [teaching] of the Pharisees, which is hypocrisy.”¹²

Today, very little is different from the times of the early church. Unsound doctrine, appealing to our carnal appetites, is ever present. With so much deception circling about us how can we keep true to the narrow road before us?

A commitment to studying and meditating upon the truth of the word of God and hiding it within our heart is the first defense against heresy. Second, John exhorts us to not believe every spirit “but test the spirits to see whether they are from God ... every spirit that acknowledges Jesus Christ has come in the flesh is from God.”¹³ And finally, cultivating an intimate relationship with the Lord through prayer and holy living will keep our hearts away from the crooked paths that lead to destruction. The more we know Him the better we can discern between truth and deception.

Watching for His Return

The timing and events surrounding Christ’s return has been passionately debated since the ascension. No doubt, every age had reason to believe that Christ’s return was imminent. Yet, our focus must not be diverted on determining the day or hour of the return. Rather, we are to keep alert, preparing ourselves when Christ does come again.

The consequences of ill-preparedness are devastating. As with a guard asleep at his post, dangers abound for those who are consumed by the affairs of this world, unaware of the need to be spiritually ready. As demonstrated by the parables of the foolish virgins without oil in their lamps and the fearful servant who misused his single talent (ref. Matthew 25) the risks of negligence and faithlessness are too great to ignore.

¹¹Mk 13:5.

¹²Lk 12:1.

¹³1 Jn 4:1–3.

As children of the light we are to be ever ready, not like those who are “asleep” carelessly partaking in deeds of darkness. Like pilgrims passing through this world our activities must center on courageously investing our lives, talents, and resources for the Kingdom of God. We are to be engaged in transforming the temporal nature of earthly things into an enduring quality for God’s eternal kingdom. And, in doing so, to ready ourselves for the time when “the perishable must clothe itself with the imperishable, and mortal with immortality.”¹⁴

***“No Regrets,
No Remorse,
No Retreat”***

Christ is coming for ready servants awaiting and hastening his return; servants longing for a lasting home; servants enduring hardship rather than the fleeting pleasures of sin; servants perceiving and welcoming the eternal promises from afar; servants making every effort to be found spotless.

All the more reason, therefore, for a commitment to watch over our hearts, guard our minds from errant teaching, and to be ready for Christ’s second coming. Such a dedication, surrounded with the grace of God, will gain us a joyous entrance into God’s eternal kingdom. With this in view, momentary struggles are worth it; short-term sufferings are bearable; difficulties give opportunity for praise. During our earthly sojourn may the pledge of a faithful servant in China ring true in our hearts: no regrets, no remorse, no retreat. Let that be our anthem as we live ever-watchful lives for God’s glory!

¹⁴1 Cor 15:53.

ចាំយាម និង អធិស្ឋាន

នៀល យ៉ាងគីស្ត

តាមរយៈ គម្ពីរដំណឹងល្អទាំងអស់ ព្រះយេស៊ូមានព្រះរាជបញ្ជាយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ ដល់សិស្សរបស់ព្រះអង្គឲ្យចាំយាម ហើយ អធិស្ឋាន ។ ក្នុងនាមជាអ្នកគង្វាលដ៏ល្អ ត្រូវ គិតអំពីគ្រោះថ្នាក់ដែលបំរុងនឹងកើតមាន ឡើងដល់ចៀមរបស់ខ្លួន ។ ព្រះយេស៊ូបាន បញ្ជាក់ម្តងទៀតថា យើងអាចការពារ ព្រលឹងរបស់យើងបានតាមរយៈការចាំយាម និងការអធិស្ឋាន ។

អធិស្ឋាន គឺជាសេចក្តីត្រូវការជាក់ស្តែងបំផុត ។ ប៉ុន្តែ តើការចាំយាម មានន័យយ៉ាងដូចម្តេច? នៅក្នុងអត្ថបទដើមរបស់ក្រិកនៃ កំណែ ម៉ាថាយ ២៥:១៣: ម៉ាកុស ១៣:៣៣, ៣៧: និង លូកា ២១:៣៦ ពាក្យថា “ការចាំយាម”

មានន័យថា ការយកចិត្តទុកដាក់បំផុត ការប្រយ័ត្នប្រយោជន៍យ៉ាងមធ្យម មិនធ្វេសប្រហែស មិនងោកដុយឡើយ ត្រូវប្រយ័ត្នចំពោះការភ័យខ្លាចដែល កើតមានតាមរយៈភាពខ្វិលច្រអូស និងការមិនប្រុងប្រយ័ត្ន ព្រោះវាអាចនាំឲ្យ គ្រោះថ្នាក់កើតឡើងដល់ជីវិតយើងដោយមិនដឹងខ្លួន។ ។

ប្រសិនបើយើងគិតអំពីការនេះនៅក្នុងគំនិតរបស់យើង តើផ្នែកណា មួយដែលក្នុងនាមយើងជាគ្រីស្ទបរិស័ទ គួរយកចិត្តទុកដាក់ជាទីបំផុត? មាន ការបីយ៉ាង ដែលទាមទារឲ្យយើងផ្ដោតការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើ គឺការ ចាំយាមប្រឆាំងនឹងសេចក្ដីល្ងង់ ការចាំយាមប្រឆាំងនឹងការបង្រៀនដែល ខុសឆ្គង និងការចាំយាមដើម្បីរង់ចាំការយាងមកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ។

ការចាំយាមប្រឆាំងនឹងសេចក្ដីល្ងង់

ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលថា "ចូរចាំយាម ហើយអធិស្ឋានចុះ ដើម្បី មិនឲ្យកើតសេចក្ដីល្ងង់នាំចិត្តឡើយ ឯវិញ្ញាណក៏ប្រុងជាស្រេចមែនតែសាច់ ឈាមខ្សោយទេ"។ ។ យើងតែងតែគិតថា សេចក្ដីល្ងង់ គឺជារឿងខាងក្រៅខ្លួនរបស់ យើងតែប៉ុណ្ណោះ ។ ប៉ុន្តែដោយសារ ការធ្វេសប្រហែសមិនយកចិត្តទុកដាក់ ទៅលើសេចក្ដីល្ងង់ខាងក្រៅនោះហើយ ទើបធ្វើឲ្យយើងមានការរួមចំណែកជាមួយសេចក្ដីល្ងង់ ដែលចាំឆ្លក់

ចូររក្សាចិត្ត ដោយអស់ពី ព្យាយាម ជ្រឹកអស់ទាំងផល នៃជីវិតសុទ្ធតែរចេញពីក្នុង ចិត្តមក ។
សុភាសិត ៤:២៣

[Ed. note: ខតម្ហីរទាំងនេះប្រើពាក្យខុសៗគ្នា: ὀργάνωσεν ក្នុង ម៉ាថាយ ២៥:១៣ និងម៉ាកុស ១៣:៣៧; ἠγρυπνέω ក្នុង លូកា ២១:៣៦; βλάπεν និង ἠγρυπνέω ក្នុង ម៉ាកុស ១៣:៣៧.]

² ម៉ាថាយ ២៦:៤១

នៅក្នុងចិត្តរបស់យើង ។ លោក យ៉ាកុប បានសរសេរថា “តែដែលគ្រប់គ្នា មានសេចក្តីល្ងង់ នោះគឺដោយសារតែសេចក្តីប៉ងប្រាថ្នារបស់ខ្លួននាំប្រទាញ ហើយល្ងង់លោមទេ”^៣ ។ យើងត្រូវតែទទួលស្គាល់ថា វាជាការពិតដែល សេចក្តីប៉ងប្រាថ្នាមិនបរិសុទ្ធដែករង់ចាំនៅក្នុងចិត្តរបស់យើង ហើយប្រើ គ្រប់មធ្យោបាយទាំងអស់ដើម្បីស្វែងរកឱកាស ។ សារៈសំខាន់នៃការនេះ មិនអាចប្រមាណបានឡើយ ព្រោះសាតាំងដែលជាអ្នកប្តឹងពីយើង និងជាអ្នក ល្ងង់យើង ដឹងច្បាស់នូវអ្វីដែលនឹងកើតមាននៅពេលខាងមុខ ហើយវា រិះរកគ្រប់ល្បិចកលដើម្បីជញ្ជក់យកការទាំងនោះទុកជាប្រយោជន៍របស់វា និងជាសេចក្តីវិនាសអន្តរាយរបស់យើង ។

ដោយព្រោះចិត្តជាគ្រឿងបញ្ឆោតលើសជាងអ្វីទាំងអស់^៤ នោះ សេចក្តីល្ងង់ទាំងប៉ុន្មានតែងកើតឡើងតាមរយៈកលល្បិចគ្រប់រូបភាព ដូចជា ការបញ្ចុះបញ្ចូលជំរុញឲ្យមានសេចក្តីលោភលន់ចង់បានទ្រព្យសម្បត្តិលោកិយ ការលោភលន់ចង់បានមុខតំណែងខ្ពស់ ការប្រើល្បិចកលដើម្បីគ្រប់គ្រង ឬបញ្ចុះបញ្ចូលមនុស្សដើម្បីផលប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន ការបិទបាំងមហិច្ឆតា ដើម្បីបំបោងអាត្មាខ្លួន ហើយស្វែងរកសេចក្តីសំអប់ត្រូវបានដុត ដោយការ មិនចេះអត់ទោសដែលកប់យ៉ាងជ្រៅនៅក្នុងព្រលឹងរបស់យើង ។ គួរឲ្យ សោកស្តាយណាស់ ដែលយើងប្រមាណសមត្ថភាពរបស់ខ្លួនដើម្បីបោក ប្រាស់ខ្លួនឯង ។ ការលង់នៅក្នុងសេចក្តីល្ងង់របស់អំពើបាប វាធ្វើឲ្យយើង ក្លាយទៅជាទាសកររបស់វា ដែលជាការខាតបង់នូវភាពក្លាហាន និងជីវិតខាង ឯវិញ្ញាណរបស់យើង ។ ដោយព្រោះតែហេតុផលនេះហើយ បានជាព្រះ បាទសាឡាម្នីន ធ្លាប់មានបញ្ហាដោយសារតែអំពើបាបមុខរបស់ខ្លួន ទោះបី

^៣ យ៉ាកុប ១:១៤
^៤ យេរេមា ១៧:៩

ជាទ្រង់មានអំណោយទានផ្នែកប្រាជ្ញាយ៉ាងណាក៏ដោយ ទើបទ្រង់លើកទឹក
ចិត្តយើងឲ្យ រក្សាចិត្ត ដោយអស់ពីព្យាយាម ដ្បិតអស់ទាំងផលនៃជីវិតសុទ្ធ
តែចេញពីក្នុងចិត្តមក^៥ ។

ការរក្សាចិត្ត តម្រូវឲ្យមានសេចក្តីក្លាហានដ៏អង់អាចដើម្បីប្រឈមនឹង
សេចក្តីកំសោយពីកំណើតរបស់យើង ។ សេចក្តីក្លាហានទាំងនោះទាមទារឲ្យ
យើងបន្តការប្តេជ្ញាដែលទៀងទាត់ ហើយពិនិត្យពិចារណាមើលចិត្តគំនិតខ្លួនឯង
ឲ្យបានល្អតាមរយៈការអានព្រះបន្ទូល និង ការអធិស្ឋាន ។ ទំនុកតម្កើងរបស់
ស្តេចដាវីឌបានបញ្ជាក់ពីឥទ្ធិពលនៃការជួយបំភ្លឺរបស់ព្រះបន្ទូលទ្រង់ដែលបាន
បណ្តាល ក្រិត្យក្រមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាសុទ្ធសាធ ក៏បំភ្លឺភ្នែក^៦ ហើយ ការ
បើកសំដែងព្រះបន្ទូលទ្រង់ នោះផ្សាយពន្លឺចេញ ក៏ធ្វើឲ្យមនុស្សនោតល្ងង់
មានយោបល់^៧ ។ នៅពេលដែលព្រះបន្ទូលព្រះអង្គចាំងមកលើចិត្តអ្នកដែល
ព្រមទទួល នោះវាបើកបង្ហាញឲ្យអ្នកនោះស្គាល់គ្រប់ផ្នែកនៃជីវិតដែលត្រូវការ
នូវការបំផ្លាស់ប្តូរ ។ ការអធិស្ឋានដោយស្មោះអស់ពីចិត្ត បានធ្វើឲ្យស្ថានភាព
តឹងតែងនៅក្នុងចិត្តកាន់តែបើកចំហឡើង ។ ស្តេចដាវីឌបានអំពាវនាវដល់
ព្រះអាទិកររបស់ទ្រង់ឲ្យពិនិត្យមើល ហើយស្គាល់ចិត្តរបស់ទ្រង់ ល្បួងល
ដើម្បីជ្រាបពីគំនិតរបស់ទ្រង់ បង្ហាញឲ្យឃើញរាល់អំពើអាក្រក់ ហើយនៅ
ទីបំផុតឲ្យនាំទ្រង់ដើរតាមផ្លូវដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច^៨ ។

ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ការធ្វើដំណើររបស់យើងនៅលើផ្លូវដ៏
សុចរិត គឺត្រូវពឹងផ្អែកទៅលើព្រះគុណនៃព្រះជាម្ចាស់ដូចគ្នា ។ លោកសាវ័ក
ប៉ូល ជាអ្នកដែលបានជួបនូវរាល់ឧបសគ្គទាំងប៉ុន្មាន បានទទួលស្គាល់ថា

^៥ សុភាសិត ៤:២៣
^៦ ទំនុក. ១៨:៨
^៧ ទំនុក. ១១៨:១៣០
^៨ ទំនុក. ១៣៨:២៣, ២៤

ធនធានផ្ទាល់ខ្លួនទាំងអស់នោះ គឺមិនគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីឲ្យឈ្នះសង្គ្រាមខាងឯកសាច់ឈាមបានឡើយ ។ ជ័យជំនះត្រូវបានផ្អែកទៅលើកិច្ចការប្រោសលោះនៃអង្គព្រះយេស៊ូគ្រីស្តដែលទ្រង់បានសម្រេចនៅលើឈើឆ្កាង និងអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះអង្គនៅក្នុងជីវិតយើង^៩ ។ គឺជាព្រះគុណដ៏បរិបូររបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែល “បង្ហាត់បង្រៀនយើងឲ្យលះចោលសេចក្តីទមិលល្មើស និងសេចក្តីបំប្រាថ្នាក្នុងលោកនេះ ហើយរស់នៅក្នុងសម័យនេះដោយសេចក្តីធូនធូរ សេចក្តីសុចរិត ហើយដោយគោរពប្រតិបត្តិដល់ព្រះវិញ្ញាណ”^{១០} ។

ការចាំបាច់ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីបង្រៀនខុសឆ្គង

ពួកជំនុំជំរុំបង្អស់តែងតែជួបប្រទះការបង្រៀនខុសឆ្គងជាទាប ។ ជម្លោះគោលលទ្ធិរឿងទាក់ទងនឹងប្រពៃណីជាច្រើន ព្រមទាំង “ដំណឹងល្អផ្សេងៗ” បានជ្រៀតចូលមកក្នុងពួកជំនុំដោយសំងាត់ ព្រមទាំងធ្វើឲ្យតម្លៃជាមូលដ្ឋាន និងជំនឿលើរូបកាយ

“**ច្បាប់ខ្ញុំទាំងបីនាទី វាស្តាប់ខ្ញុំ ហើយមកតាមខ្ញុំ ខ្ញុំក៏ស្គាល់វាដែរ”** ។
យ៉ូហាន ១០:២៧

របស់ព្រះគ្រីស្តមានការធ្លាក់ចុះដោយមិនដឹងខ្លួន ។ ការទទួលស្គាល់គ្រោះថ្នាក់ដោយការធ្វើតាមសេចក្តីបង្រៀនដែលស្តាប់ទៅពិរោះ ប៉ុន្តែតាមពិតជាសេចក្តីបង្រៀនដែលនាំឲ្យរងនោះ លោក ប៉ូល លោក ពេត្រុស លោក យ៉ូហាន និងអ្នកដឹកនាំពួកជំនុំដទៃទៀតនៅជំនាន់នោះ បានចេញប្រកាសដាស់តឿនយ៉ាងតឹងរ៉ឹងប្រឆាំងនឹងអ្នកបោកប្រាស់ទាំងនោះ ។ ដូចគ្នាដែរត្រូវមានការសង្កេតដល់គ្រោះថ្នាក់ទាំងនោះ ព្រះយេស៊ូបានដាស់តឿនសិស្ស

^៩ សូមមើលក្នុង រ៉ូម ៦-៨
^{១០} ទីតុល្យ ២:១២

របស់ព្រះអង្គ ឲ្យប្រយ័ត្នក្រែងអ្នកណាដាក់ពួកអ្នករាល់គ្នាឲ្យរង្វេង”^{១១} ហើយ
“ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រយ័ត្ននឹងដំបែ (សេចក្តីបង្រៀន) ពួកជានិស្សី ដែលជាសេចក្តី
កំពុត”^{១២} ។

សព្វថ្ងៃនេះមានការខុសគ្នាគិតចណ្តាស់ពីពួកជំនុំដំបូង ។ គោលលទ្ធិ
ដែលមិនត្រឹមត្រូវ តែងកើតមានដល់ចំណង់ចំណូលចិត្តខាងសាច់ឈាម
របស់យើងជាដិច្ច ។ តើយើងអាចរក្សាផ្លូវពិតដ៏តូចនៅចំពោះមុខយើងបាន
យ៉ាងដូចម្តេច? បើការបោកបញ្ឆោតមានស្ទើរជុំវិញខ្លួនយើងយ៉ាងនេះ ។

ការប្តេជ្ញាសិក្សា និងសញ្ជឹងគិតទៅលើសេចក្តីពិតរបស់ព្រះបន្ទូល
ហើយរក្សាទុកនៅក្នុងចិត្តរបស់យើង នោះគឺជាវិធីការពារចំបងសំរាប់ប្រឆាំង
នឹងគ្រូក្លែងក្លាយ ។ ទីពីរ លោក យ៉ូហាន ដាស់តឿនយើងថា មិនត្រូវឲ្យជឿ
លើវិញ្ញាណទាំងអស់ឡើយ “ចូរល្បងវិញ្ញាណទាំងអស់វិញ ដើម្បីឲ្យដឹងជា
មកពីព្រះឬមិនមែន... គឺអស់វិញ្ញាណណាដែលថ្លែងប្រាប់ថា ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ត
បានមកក្នុងសាច់ឈាម គឺវិញ្ញាណនោះហើយដែលមកពីព្រះ”^{១៣} ។ ហើយ
ចុងក្រោយ ត្រូវជ្រោយឡើងវិញនូវទំនាក់ទំនងដ៏ជិតស្និទ្ធជាមួយព្រះអម្ចាស់
តាមរយៈការអធិស្ឋាន ហើយការរស់នៅដោយបរិសុទ្ធ និងរក្សាចិត្តរបស់
យើងចេញពីផ្លូវគ្រលីកគ្រលុក ដែលនាំមកនូវភាពអន្តរាយដល់យើង ។

ការចាំយារចំពោះការយាងមកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ត

ពេលវេលា និងហេតុការណ៍ជុំវិញការយាងមកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ត
ត្រូវគេពិភាក្សាដែកញែកជាច្រើន តាំងតែពីព្រះគ្រីស្តបានយាងទៅស្ថានសួគ៌។
គ្មានការសង្ស័យឡើយ គ្រប់ទាំងសម័យកាលមានហេតុផលក្នុងការជឿថា

¹¹ ម៉ាកុស ១៣:៥
¹² លូកា ១២:១
¹³ ១ យ៉ូហាន ៤:៧-៧

ការយាងមកវិញរបស់ព្រះត្រីស្ន ជិតមកដល់ហើយ ។ ដូច្នោះយើងមិនគួរផ្ដោត
ចិត្តខ្លួនខ្លាញ់ពីរឿងថ្ងៃ ឬម៉ោងនៃការយាងមករបស់ព្រះអង្គពេកទេ ។ ការ
ដែលសំខាន់ គឺយើងត្រូវតែប្រុងប្រៀបរៀបចំខ្លួនរបស់យើងរង់ចាំពេល
ដែលព្រះត្រីស្នយាងមកវិញម្ដងទៀតតែប៉ុណ្ណោះ ។

ការធ្វេសប្រហែសនាំមកនូវភាពអន្តរាយ ។ ដូចជាអ្នកយាមដែល
លង់លក់នៅក្នុងប៉ុស្ដិ៍យាមរបស់ខ្លួន ។ គ្រោះថ្នាក់នឹងឆ្ពោះទៅរកអស់អ្នក
ដែលអោបក្រសោបកិច្ចការនៅក្នុងលោកនេះ ដោយមិនបានដឹងពីសេចក្ដីត្រូវ
ការនៃការប្រុងប្រៀបជាស្រេចខាងវិញ្ញាណ ។ ដូចជាការពិពណ៌នារឿង
ប្រៀបធៀបរបស់ស្រីៗល្ងង់ដែលគ្មានប្រេងនៅក្នុងចង្កៀងរបស់ខ្លួន និង អ្នក
បំរើដែលភ័យខ្លាចមិនបានប្រើនូវអំណោយទានរបស់គេ(ម៉ាថាយ ២៥) ការ
ប្រថុយប្រថានដោយមិនគិត និងគ្មានជំនឿ គឺជាការមួយផ្នែកក្នុងការធ្វើមិន
ដឹងមិនឮ ។

ក្នុងនាមយើងដែលជាកូននៃពន្លឺ
យើងត្រូវតែមានការប្រុងប្រៀបជានិច្ច មិនមែន
ដូចអស់អ្នកដែល “ដេកលក់” នោះទេ ពួកគេ
មិនបានប្រុងប្រយ័ត្នខ្លួន ទីបំផុតទទួលចំណែក
ជាមួយសេចក្ដីងងឹត ។ ដូចជា ព្យុហយាត្រាឆ្លង
កាត់ពិភពលោកនេះ សកម្មភាពរបស់យើងត្រូវតែផ្ដោតលើសេចក្ដីក្លាហាន
ដាក់ទុនជីវិត អំណោយទាន និងធនធានរបស់យើងសំរាប់នគរបស់ព្រះ ។
យើងមានតួនាទីក្នុងការបំផ្លាស់ប្ដូរប្រេនិស្ស័យរបស់លោកិយនៅលើផែនដី
នេះឲ្យមានស្ថេរភាពឡើងវិញសំរាប់ព្រះរាជ្យអស់កល្បរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ។
ហើយដើម្បីធ្វើដូច្នោះបាន យើងត្រូវប្រុងប្រៀបខ្លួនជាស្រេច ដើម្បីទទួល
ពេលវេលាដែល រូបកាយដ៏ពុករលួយនេះ បានប្រដាប់ដោយសេចក្ដីមិនឮក

—————
“គ្មាន ការរសាតស្ដាយ
គ្មាន វិប្បជិសារី
គ្មាន ការរាថយ”
—————

រលួយវិញ ហើយរូបកាយដែលតែងតែស្លាប់នេះ បានប្រដាប់ដោយសេចក្តី
ដែលមិនចេះស្លាប់វិញ”^{១៤} ។

ព្រះគ្រីស្ទយ៉ាងមកសំរាប់អ្នកបំរើដែលប្រុងប្រៀបខ្លួនរង់ចាំការយាង
មកយ៉ាងឆាប់របស់ព្រះអង្គ ។ អ្នកបំរើដែលចង់បានផ្ទះដ៏សុខសាន្តអស់កល្ប
ជានិច្ច អ្នកបំរើដែលអត់ធ្មត់ចំពោះការលំបាកជាជាងការត្រេកត្រអាលជាមួយ
អំពើបាប អ្នកបំរើដែលទទួល និងស្វាគមន៍សេចក្តីសន្យាដ៏អស់កល្បជានិច្ច
មកពីនាយ និងអ្នកបំរើដែលប្រើអស់ទាំងកម្លាំងរបស់ខ្លួន ដើម្បីមិនឲ្យកើត
មានសេចក្តីសៅហ្មងណាមួយឡើយ ។

ហេតុផលជាងនោះទៅទៀត ការប្តេជ្ញាពិនិត្យមើលចិត្តរបស់យើង
រក្សាគំនិតរបស់យើងចេញពីការបង្រៀនមិនត្រឹមត្រូវ ហើយប្រុងប្រៀបជា
ស្រេចសំរាប់ការយាងមកជាលើកទីពីររបស់ព្រះគ្រីស្ទ ។ ការប្តេជ្ញាទាំងអស់
នេះ គឺហ៊ុំព័ទ្ធដោយព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដែលនឹងផ្តល់ឲ្យយើងចូលទៅ
ក្នុងព្រះរាជ្យដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះអង្គដោយអំណរ ។ ដោយមានទស្សនៈ
បែបនេះ ពេលយើងមានបញ្ហាត្រូវអោយតម្លៃបញ្ហានោះ ទុក្ខលំបាកដ៏ខ្លីអាច
ឲ្យទ្រាំទ្របាន ការលំបាកទាំងឡាយផ្តល់ឲ្យយើងមានឱកាសនឹងសរសើរព្រះ
ជាម្ចាស់ទៅវិញ ។ អំឡុងពេលយើងធ្វើដំណើរនៅលើផែនដីនេះ សូមឲ្យ
សេចក្តីសន្យានៃការស្មោះត្រង់របស់អ្នកបំរើក្នុង China ring បានពិតនៅក្នុង
ចិត្តរបស់យើង គឺគ្មានការសោកស្តាយ គ្មានវិប្បដិសារី និងគ្មានការរាថយ ។
សូមឲ្យការនេះក្លាយជាភ្លេងជាតិរបស់យើង នៅពេលដែលយើងរស់នៅក្នុង
ជីវិតដែលប្រកបដោយការចាំយាមសំរាប់សិរីល្អរបស់ព្រះជាម្ចាស់ជានិច្ច ។

¹⁴ ១ កូរិន. ១៥:៥៣